

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

Iesus denotetur, quem ex conversatione cum Deo contraxerat. Quo procul dubio eriam Jobus respexit, dum filia sua speciosissime à cornu nomen imposuit Kerenhabuch, quod cornu conversionis significat, Job. 42. v. 14.

Hoc itidem Christo congruit, qui est imago invisibilis Dei, & splendor gloriae ejus, Hebr. 1. v. 3. lux mundi, Joh. 8. v. 12. & speciosissimus inter filios hominum, Ps. 45. v. 3. non modò ratione externæ formæ: sed & ratione interioris sanctitatis, Dan. 9. v. 24. ratione gloriae & decoris, quo Pater celestis ipsum coronavit, Psal. 8. v. 6. in nostrum emolumenntum, ut esset Jehova Zidkenu, Jehova justitia nostra, Jer. 23. vers. 6. à cuius plenitudine acciperemus gratiam pro gratia, ideo de hoc cornu dicitur, quod erectum sit in domo Davidis.

Domus Davidi imago est Ecclesia. Sicut enim Davidi Messias in specie promisitus est, quod è stirpe & prosapia ejus nasciturus sit: Ita nemini conferuntur beneficia Messiae, nisi qui in Domo Davidis, hoc est, Ecclesia versatur, in qua cornu hoc erectum est, & omnia distribuuntur, quæ Christus sanguine suo pretiosissimo acquisivit. Christianus non est, qui in Ecclesia Christi non est, ait Cyprianus. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur, Marc. 16. v. 16.

De Tertio.

Restat Cautela, quæ tribus absolvitur Regulis, ut sunt,

I. Cum proxime gaudie. Hac in parte nobis præcent vicini & cognati Zachariæ.

Audito enim, Dominum eum in senectâ recens nato puerulo exhilarasse, omnes ipsi gratulantur, juxta admonitionem Pauli: Gaudete cum gaudientibus, & flete cum flentibus, Rom. 12. vers. 15. Hæc natura & proprietas est caritatis Christianæ, quæ respicit arctissimam necessitudinem, quâ Christiani invicem devincti sunt. Omnes enim spiritualiter unus corpus sumus, 1. Cor. 10. v. 17. sicut igitur membrorum corporis hæc est natura, si quid patitur unum membrum, compatiuntur omnia membra; gloriatur unum membrum, congaudent omnia membra, 1. Cor. 12. v. 26. Ita & comparatum sit oportet, cum corpore mystico Ecclesiæ, ut si uni bene est, reliqua membra omnia congaudent: si male, omnes commiserationem habent, & viscera misericordia induant, Col. 3. v. 12.

Quod idem quoque S. Angeli exemplo suo nos docent. Christo in hanc mundum nato, gratulabantur illi lætabundi humano generi, accinentes: Gloria in Excelsis Deo, Luc. 2. v. 14. Quando homo aliquamdiuin luto peccatorum hæsit, ille verò resipiscit à Diaboli laqueis, à quo captivus tenebatur ad ipsius voluntatem, 2. Tim. 2. v. 26. iterum gaudium oritur apud Angelos Dei in cœlo, ut Christus docet, Luc. 15. v. 7. 10.

Angelorum proinde vestigiis insistamus, ut & ipsi aliquando in cœlum Angelorum assunti, lætum trahantur in æternum cum ipsis cantemus, Esa. 6. v. 3.

II. Unanimitati stude. Præclarum speculum habemus in Zacharia & Eliabetha. Elisabetha enim hic filiolo suo nomine Iohannis imponit. Ubi verò hoc cognatis

cognatis non arridet, ideoque parentem interrogant, ipse in pugillari scribit: Iohannes est nomen ejus. Praeclara sanè inter Conjuges harmonia, ubi os, lingua, & mens concordant, illuc mandavit Dominus benedictionem & vitam usque in seculum, Psal. 133, v. ult.

Exadverso verò, ubi maritus & uxor in perpetuis dissidiis vivunt, & contraria voluntate dissident, ibi sanè benedictio evanescit, & maledictio succedit. Omne quippe Regnū in seipsum divisum, delolabitur, & domus lūprā domū cadit, Luc. 11, v. 17.

Ubiunque conjuges concordiam collunt, ibi vivere possunt sub tegmine asserum, Sir. 29, v. 29. contenti buccella sicca plus, cum pace, quam alii, cui domus plena victimis cum gaudio, Prov. 17, v. 1. Ubi verò discordia & lites regnant, maritus habet Dinam rixosam, quæ semper ignem evomit, ut Hiob. 2, v. 9. sive uxor Nabalem morosum, cum quo litigium quasi natum esset, temper altercationibus decertat, ibi sanè misericordiarum finis non est, ut taliter viventi mori magis expediat, quam ita vivere, Tob. 3, v. 6.

Quicunque igitur sapit, amans vitam tranquillam, & diligens videre dies bonos, inquirat pacem, & persequatur eam, Psal. 34, vers. 13, 15. Tria enim probata sunt coram Deo & hominibus: Concordia fratrum, & amor proximorum, & vir & mulier bene sibi consentientes, Sir. 25, v. 1, 2.

III. *Laudes Deo cane.* Exemplo nobis est Zacharias Sacerdos, quia enim à Deo egregiis beneficiis ornatus non modò filiolum in provecta senectute acceperat, sed & loquaciam suam recuperarat, id silencio præterire nequit, sed in egregium

Canticum erumpit, inquiens: Benedictus Dominus Deus Israel.

Nos vestigiis ejus insistentes idem faciamus. Hæc enim Christianorum proprietas, ut gratias agant semper pro omnibus, in nomine Domini nostri Jesu Christi, Deo & Patri, Eph. 5, v. 20.

Hoc sancti Dei homines omnibus seculis observarunt, quorum exempla propterea in Scripturis consignata sunt, ut & nos officiū nostri memores, quando nobis Deus cœlitus omnibus corporalibus & spiritualibus beneficiis benedicit, ipsi vicissim labiis nostris in terris benedicamus, & sanctissimum ejus nomen celebremus. Hæc est voluntas Dei, in Christo Jesu, in omnibus vobis, ait S. Paulus 1, Thess. 5, v. 18.

Sicut enim officium nostrum requirit, ut oremus: sic idem flagitat, Deo gratias agere, eique confiteri & psallere; id bonus est, Psal. 92, v. 2. Hoc modo venimus in societatem Angelorum, quorum perpetuum opus est Deum laudare. Id fecerunt in initio Creationis, ubi Deus terram fundavit, Job. 38, v. 7. in nativitate Christi, Lnc. 2, v. 14. & hodie tenus faciunt, quando throno Dei adsistunt, clara voce insonantes, & Deum ter Sanctum celebentes, Esa. 6, v. 3.

Quid verò pius Christianus melius, quid utilius facere potest, quam in eodem opere cum Angelis occupatum esse, & in eorum Choro linguam suam in Dei laudes resolvere? Id in beata futura vita omnium electorum perpetuum opus erit. Qui enim habitant in domo tua Domine: in secula seculorum laudabunt te, Psal. 84, vers. 5.

Interea

Interea decebit, ut h̄ic in tempore grātiae, ubi plerumque ex profundis clama-
mus, Psalm. 130. vers. 1. laudes Dei incipi-
amus, & cibi in gradu excellentiori ple-
nus illas continuabimus, cum magna

electorum catervā cantantes: Alleluja,
salus & laus, & gloria & virtus Domi-

no Deo nostro. Fiat per CHRI-

STUM JESUM,

Amen.

IN DIE FESTO PETRI ET PAULI.

Evangelium Matth. 16. v. 13. -- 19.

EXORDIUM.

FActa est olim in obsessione Sama-
ritarū tanta famēs, ut caput asini o-
ctoginta argenteis, & quarta pars
cabi steroris columbarum, quin-
que argenteis venundaretur, 2. Reg. 6.
vers. 2.5.

Hinc elucescit, quam dira afflictio famēs
sit, in qua & vilissima quæque magni aesti-
mantur, hominesque ad res abominabiles
emendas & comedendas adiunguntur, sicut
h̄ic Samaritani capita asinina, quæ tamen
ipsis in lege interdicta erant, Levit. 11. v. 4.
sicut & sterlus columbarum edere, &
rædiosas has merces pretio comparare
coacti sunt.

Quod si verò corporalis famēs tanta af-
flictio est, quantam spiritualem, ubi non fa-
mēs, panis, neque sitis aquæ, sed audiendi
verbum Domini est, Amos 8. v. 11. existi-
mabimus. Utique gravis afflictio, &
geavis poena cenienda est, quando Deus
cum verbo & Sacramentis Regione emi-
grat, & Prophetia deficit, Prov. 29. v. 18.
& ita homines salutari animæ cibo privat,
ibi enim ad pacem amaritudo amara. Eli.

38. v. 17. ut in afflictione pereant, Psal. 119.
v. 92. & sicut testudo difflit, prætereant,
Psal. 58. v. 9. & quia fame h̄ac pressli, ulu-
lant ut canes, & circumveunt civitatem &
vagantur ad cibum, si verò non fuerint sa-
turati, murmurant, Psalm. 59. v. 15. 16. do-
ctrina prophaniſſima, & cultus impiissi-
mus ipsiſ ad palatum est, anhelant illum.
velut famelici cibum, quin & caput asini,
hoc est, Pseudo Prophetaſ carè coēmunt,
& comparant sterlus columbarum hære-
ſeos multo argento, nec tamen requiem
animarum inveniunt, Jerem. 6. v. 16. Soph.
1. v. 18.

Eiusmodi spiritualis famēs regnat quo-
que in idololatrico Papatu, ceu spirituali
Samaria, ubi sanè salutatis animæ cibus,
sermo Dei pretiosus est, & visio non
manifesta, ut tempore Eli, 1. Sam. 3. v. 1.
Contrà verò capita asinī & sterlus co-
lumbarum in delitiis habentur: talia fuit
decreta Pontificis, statuta Conciliorum,
traditiones humanæ, Monachorum fa-
bulæ &c. quæ quidem nimis carè emen-
da sunt, siquidem Papistici illi nundina-

PPPP

tores